

vægt, noget med kommissærerne, noget med overgang fra enstemmighed til flertalsbeslutninger på nogle områder og alt sammen med baggrund i, at udvidelsen skal være mulig.

Det, jeg synes er spørgsmålet i den sammenhæng, er det, som også Ersbøl giver udtryk for i Børsen i dag, at man forsøger at få det indrettet på en måde, så man kan undgå en folkeafstemning i Danmark om resultatet efterfølgende. Det er i virkeligheden det, der er det faretruende i den her forbindelse: At man vil forsøge at anlægge en så snæver juridisk fortolkning af, hvad der er suverænitetsafgivelse, at man kan gennemføre reelle afgivelser af magt fra Danmark til EU – bl.a. jo ved, at man går fra enstemmighed til flertal – uden en folkeafstemning.

Og derfor bliver jeg altså nødt til at spørge regeringen og spørge statsministeren, om det er statsministerens agt at følge i Ersbøls fodspor, som det er gengivet i Børsen i dag, og forsøge at presse ændringerne igennem uden en folkeafstemning, hvis man juridisk påstår, man kan forklare sig ud af det. Det er jo det, der er tale om. Eller kan vi få et løfte fra regeringen om, at selv om man føler, man juridisk kan argumentere for, at der ikke i en snæver forstand er tale om suverænitetsafgivelse, så er der alligevel tale om at flytte magt fra Danmark til EU, når man går fra enstemmighed til flertal, og derfor vil man selvfølgelig spørge den danske befolkning, som så kan få indflydelse på, om Danmark skal tiltræde det.

Jeg vil lige her til afslutning komme ind på eurospørgsmålet, som jo også er meget oppe i debatten, også primært fordi Socialdemokratiet har igangsat denne her eurokampagne, har jeg lagt mærke til. Jeg har set, at man har påstået, at det gik ud på, at man objektivt skulle prøve at orientere om fordele og ulemper. Men så har jeg alligevel set, at den måde, man gør det på, er, at man i opinionsundersøgelserne har set, at det særligt er de skeptiske kvinder, som man skal have fat i, og derfor har statsministeren indledt sådan en turné, hvor han tager rundt til de arbejdspladser, hvor der særligt er skeptiske kvinder.

Altså hvis det var sådan, at man virkelig objektivt ville oplyse om fordele og ulemper, så kunne man vel også forestille sig, at man ville tage ud til nogle tilhængere, for det kan jo godt være, at der faktisk er nogle, der vil stemme ja til euroen af uvidenhed. Vil man så ikke ud og oplyse dem? Så hvorfor laver man ikke sådan

en kampagne, hvis det virkelig var ud fra en objektiv tankegang, hvor man særligt kom ud til de områder, hvor man i opinionsundersøgelserne kunne se, at folk ville stemme ja til euroen?

Altså det siger jo bare sig selv, hvad det egentlig er, det handler om. Derfor er det jo også sådan en mærkelig pseudodebat, man inderternt i Socialdemokratiet har proklameret, og det er måske også den, der i nogle meningsundersøgelser giver bagslag i form af, at det ser ud til, at flere socialdemokrater vil stemme ja til kronen og nej til euroen. Det håber vi i hvert fald i Dansk Folkeparti, og det vil vi selvfølgelig kraftigt arbejde for, så ved den folkeafstemning, der givet kommer på et eller andet tidspunkt, vil mange socialdemokrater gå hånd i hånd med mange fra Dansk Folkeparti i kampen for at bevare kronen og sige nej til euroen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu er der den forskel på hr. Kristian Thulesen Dahl og mig blandt så mange andre forskelle, at jeg har den fornøjelse at være med i den kampagne eller den oplysningsvirksomhed, som Socialdemokratiet har i vores interne partidebat. Jeg er også med til at planlægge den såkaldte oplysningsvirksomhed og den kampagne og den debat, og jeg skal bare konstatere, at det billede, hr. Kristian Thulesen Dahl giver heroppe af den, har overhovedet ikke noget med virkeligheden at gøre, overhovedet ikke, af den simple årsag, at hr. Thulesen Dahl overhovedet ikke kender til interne socialdemokratiske beslutninger. Så derfor vil jeg bare sige: Det passer ikke.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen, jeg er naturligvis fuldstændig tryk ved, at man i Socialdemokratiet klarer sine ting, og at hr. Buksti også er involveret i at udforme tingene. Altså jeg kan jo ikke gøre andet end det, som alle andre, som jo er uden for Socialdemokratiet, kan gøre, at følge med i dagspressen og se, hvad der kommer frem. Og der har det altså for mig været helt, helt tydeligt, at statsministeren har påbegyndt sådan en turné rundt i landet til forskellige arbejdspladser for at forklare omkring euroen.

Jeg mente, vi havde sådan et løfte om, at det jo var objektivt, at det både skulle handle om fordele og ulemper, men det er nok ingen til-